

ΜΙΑ ΤΡΥΠΑ ΣΤΟ ΚΑΠΕΛΟΝ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣΑ ΕΚ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ

ΥΠΟ

Γ. ΑΛΕΞΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΠΙΡΙΝΑΞ ΒΟΝΑΞΕΡΑ

Ἐκδίδεται δαπάνῃ

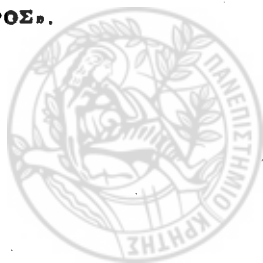
Γ. ΚΑΜΠΑΞΗ καὶ Ν. ΣΤΑΙΚΟΒΙΤΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «ΜΕΝΤΟΡΟΣ».

—
1877

ΠΡΟΣΩΠΑ,

ΒΑΛΕΡΙΟΣ.

ΕΡΜΕΛΙΝΔΑ, σύζυγός του.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ.

**Η σκηνή ἐν Νεαπόλει κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν.*

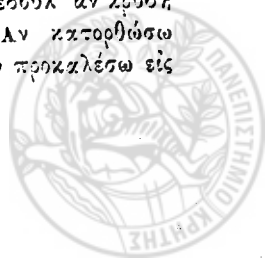
ΠΡΑΞΙΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗ,

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ προαύλιον κήπου τῆς οἰκίας τοῦ κυρίου Βαλερίου. Δεξιὰ τοῖς θεαταῖς μικρὰ θύρα. Ἀριστερὰ μικρὰ κλίμαξ, ἀγούσα εἰς τὴν οἰκίαν. Ἐν τῇ βᾶθει κιγκλίδες. Μερικὰ κινητὰ καθίσματα, ἐπὶ ἐνὸς τῶν ὁποίων ὑπάρχει εἰς πῦλος καὶ μία ράβδος.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

ΒΑΛΕΡΙΟΣ (μόνος κατερχόμενος τὴν κλίμακα ἐν ὀργῇ).

Αἴ! τώρα πλέον δὲν θὰ μοῦ διαφύγῃ τώρα εἶδον μὲ τοὺς ἰδίους μου ὀφθαλμούς... τώρα εἶνε ἐδῶ... πρέπει νὰ ἦνε ἐδῶ... Μοναδικὴ προδοσίᾳ! Μετὰ ἕξ μηνῶν συζυγίαν νὰ μὲ ἀπατήσῃ τοιουτοτρόπως... Ἀλλὰ ποῦ σ' τὸν διάβολον ἐκρύβῃ, μέσα εἰς τὴν οἰκίαν δὲν εἶνε ἠρεύνησα καὶ εἰς τὰς σκοτεινότερας γωνίας... θὰ παρατηρήσω καὶ ἐδῶ εἰς τὸν κήπον... ἀλλ' οὔτε ἐδῶ εἶνε... Καὶ ὅμως τὸν εἶδον μὲ τοὺς ἰδίους μου ὀφθαλμούς... ἄμποτε νὰ μὴ τὸν ἐβλεπον... δὲν θὰ ἦμην ἓνας... δηλαδὴ θὰ ἦμην ἀλλὰ δὲν θὰ τὸ εἴξευρα... Ἄχ! καὶ εἰς τὰ βᾶθη τῆς κολάσεως, εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Βεελζεβούλ ἂν κρυβῇ ἐγὼ θὰ τὸν εὗρω καὶ θὰ ἐκδικηθῶ. Ἄν κατορθώσω νὰ συλλάβω τὸν ἀντιζήλόν μου, θὰ τὸν προκαλέσω εἰς

μονομαχίαν και θα τον ουδετερώσω (λαμβάνει και φορεῖ τὸν πῆλον). Διάβολε! πόσον στενὸν εἶνε αὐτὸ τὸ καπέλλον· εἰς μίαν μόνην νύκτα ἐχόνδρυνε τὸ κεφάλι μου· καθόλου δύσκολον. διότι ἂν ἡ σύζυγός μου χαμογελά και χαριεντίζεται με τοὺς ὠραίους νέους, τὸ κεφάλι μου ἀναμφιβόλως θα τὸ αἰσθάνεται... ἀλλὰ τέλος πάντων τὸ καπέλλον τοῦτο δὲν ἐμβαίνει κατ' οὐδένα τρόπον!... ἄς ἴδωμεν! ἄσπρον καπέλλον... ἀλλ' ἐγὼ δὲν φορῶ ἄσπρα καπέλλα. Ποιὸς εἶνε ἐκεῖνος ὅστις εἰσχωρεῖ με ἄσπρον καπέλλον εἰς τὸν οἶκον μου ὦ! και ἓνα μπαστοῦνι... ἀλλ' ἐγὼ δὲν κρατῶ ποτὲ μπαστοῦνι! χωρὶς ἄλλο και τὰ δύο αὐτὰ εἶναι τοῦ ἑραστοῦ τῆς συζύγου μου... Τύχη! τύχη! σ' ἐπιασα τέλος πάντων... τώρα ἐγὼ κρύπτομαι εἰς κανὲν μέρος, ὃ κύριός μας θα ἐπιστρέψῃ βέβαια να ζητήσῃ τὸ καπέλλον του και θα εὔρη ἀντ' αὐτοῦ ἓνα σύζυγον. (φεύγει πρὸς ἀριστερὰ φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὴν ῥάβδον και τὸν πῆλον)

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΕΡΜΕΑΙΝΔΑ και ΕΥΓΕΝΙΟΣ

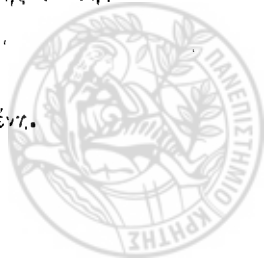
ΕΥΓΕΝ. (ἐφόρων τὴν κεφαλὴν του ἄνα τῶν κει-
κλιδῶν) Ἀνεχώρησον;

ΕΡΜΕΑ. (ἐξάγουσα τὴν κεφαλὴν της ἐκ τῆς θύ-
ρας) Ἀνεχώρησε.

ΕΥΓΕΝ. Κύριε...

ΕΡΜΕΑ. Κύριε...

ΕΥΓΕΝ. Ἡ θέσις μας εἶναι διγοροῦμένη.

ΕΡΜΕΑ. Πολύ μάλιστα.

ΕΥΓΕΝ. Ἀμφότεροι εἴμεθα ἐκτεθειμένοι.

ΕΡΜΕΑ. Σπουδαιότατα.

ΕΥΓΕΝ. Πῶς νὰ κάμωμεν;

ΕΡΜΕΑ. Τί νὰ κάμωμεν;

ΕΥΓΕΝ. Ἦλθον ἐδῶ διὰ νὰ ζητήσω ἔρωτα καὶ ἀντ' αὐτοῦ εὐρίσκω ἓνα αὐθάδη σύζυγον ὅστις φέρει τὴν οἰκίαν ἄνω κάτω διὰ μηδαμινὸν πρᾶγμα.

ΕΡΜΕΑ. Θα ἐννοήσατε, κύριε, ὅτι καθ' ὃν τρόπον βαδίζει τὸ πρᾶγμα, ἐγὼ ὀφείλω νὰ στερηθῶ τῆς εὐχαριστήσεως τοῦ νὰ σᾶς ἐπανίδω· καὶ τὸ σπουδαιότερον, ὅτι δὲν θέλω νὰ διατελῶ εἰς ἀπαύστους ἔριδας μὲ τὸν σύζυγόν μου.

ΕΥΓΕΝ. Θέλετε ν' ἀναχωρήσω; δικαιοῦτατον· ἀλλὰ θε εὐαρεστηθῆτε τουλάχιστον νὰ μοι δώσητε μίαν ἀπάντησιν;

ΕΡΜΕΑ. Καὶ θέλετε ἐπὶ ποδός, κύριε...

ΕΥΓΕΝ. Τί! φρονεῖτε ἴσως νὰ μοι τὴν δώσητε ἐπὶ ἔδρας; δὲν ἐννοῶ διατί ἀπαιτεῖται τόσος χρόνος εἰς τὸ νὰ μοι δώσητε μίαν ἀπάντησιν τόσῳ στιγμιαίαν.

ΕΡΜΕΑ. Θεέ μου! ἀλλ' ὑμεῖς τρέχετε, ὡς ταχυδρομεῖον.

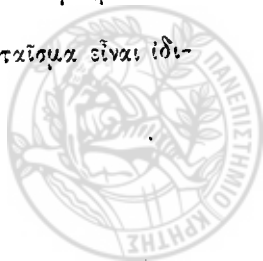
ΕΥΓΕΝ. Ὁραία! πρέπει νὰ περιμένω νὰ γηράσω.

ΕΡΜΕΑ. (ἡελῶσα) Εἶσθε τῆ ἀληθεία, πρωτότυπος.

ΕΥΓΕΝ. Γελάτε! Διάβολε! *Demme qui rit et choteau qui parlement sont près á et rendre!*

ΕΡΜΕΑ. Ἀστείζεσθε! ἀστείζεσθε, χωρὶς νὰ ἐνθυμήσθε ὅτι ἔχομέν τινα ὅστις ἐπαγρυπνεῖ ἐφ' ἡμῶν καὶ δύναται νὰ μᾶς καταλάβῃ.

ΕΥΓΕΝ. Ἐάν μᾶς καταλάβῃ τὸ πταῖσμα εἶναι ἰδι-

κόν σας. Μόλις λάβω τὴν ἀπάντησιν ἐγὼ φεύγω. Ἐὰν
μοῦ εἰπῆτε ναί, σὰς ἐναγκαλίζομαι, ἀσπάζομαι τὴν
χεῖρά σας καὶ φεύγω μὲ τὰ τέσσαρα· ἐὰν ἐξ ἐναντίας
μοῦ εἰπῆτε, ὄχι ἀποκαθίσταμαι δειλὸς καὶ φεύγω σιγὰ
σιγὰ ἄν βρεγμένος γάτος· ἐμπρὸς . . . μιὰν ἀπάντησιν.

ΕΡΜΕΑ. Ἀπολύτως ;

ΕΥΓΕΝ. Ἀπολύτως.

ΕΡΜΕΑ. Τότε λοιπὸν ἐπιστρέψατε ἐντὸς ἡμισείας
ὥρας καὶ ἐλπύσατε . . . τώρα ὅμως ἀπέλθετε.

ΕΥΓΕΝ. Ἔχετε δίκαιον, πρέπει νὰ φύγω . . . Ἄχ!
σὰν τὸ αἰσθανθῶ δι' ὁποιοῦδήποτε τρόπου, μὴ ἐξαφανή-
ζητε τὴν ἀποδόσκουσαν τὴν καρδίαν μου ἐλπίδα.

ΕΡΜΕΑ. Θὰ πράξω πᾶν τὸ δυνατόν· ἀλλὰ δι' ὄνομα
Θεοῦ, ἀναχωρήσατε, διότι ἂν ἔλθῃ ὁ σύζυγός μου εἶμαι
ἡφανισμένη.

ΕΥΓΕΝ. Πηγαίνω (ζητεῖ τὸν πῖλον καὶ τὴν βιά-
βον του)

ΕΡΜΕΑ. Ἀκόμη μένετε ἐδῶ.

ΕΥΓΕΝ. Μένω, διότι δὲν εὐρίσκω πλέον τὸ καπέλ-
λον μου.

ΕΡΜΕΑ. Ὦ!

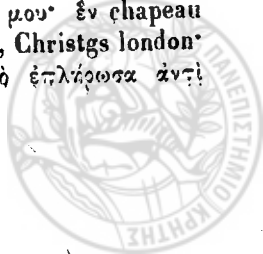
ΕΥΓΕΝ. Ἄ!

ΕΡΜΕΑ. Καὶ ὅμως εἶναι ἀνάγκη ν' ἀναχωρήσητε.

ΕΥΓΕΝ. Χωρὶς καπέλλον ; μὰ τὸν Θεὸν ὄχι, δὲν κι-
νοῦμαι ἀπ' ἐδῶ.

ΕΡΜΕΑ. Ἀλλὰ ζητήσατέ το, ζητήσατέ το λοιπὸν.

ΕΥΓΕΝ. Τί νὰ ζητήσω ; ἦτο ἐδῶ ἐπάνω εἰς αὐτὸ
τὸ κάθισμα μαζῆ μὲ τὸ μπαστούνι μου· ἐν chapeau
ἄσπρον μὲ ἐπιγραφὴν ἐπὶ τῆς φόδρας, Christgs london·
τὸ ἡγρόρασα πρὸ ἡμῶν καὶ τὸ ἐπλήρωσα ἀντὶ

25 φράγκων εἰς χαρτονομίσμα, καὶ τώρα δὲν ὑπάρχει οὔτε τὸ ἓν, οὔτε τὸ ἄλλο.

ΕΡΜΕΑ. Ἄλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐγάθησαν.

ΕΥΓΕΝ. Ἄφοῦ δὲν εἶναι ἐδῶ.

ΕΡΜΕΑ. Καὶ τίς λέετε νὰ τὰ ἐπῆρε;

ΕΥΓΕΝ. Ἄ! τώρα τὸ ἐσκέφθην· στοιχηματίζω ὅτι τὰ ἐπῆρε ὁ σύζυγός σας.

ΕΡΜΕΑ. Εἶναι δυνατόν;

ΕΥΓΕΝ. Νὰ τὸ θεωρήσετε ὡς βέβαιον. Λοιπὸν τότε ἐγὼ πρέπει νὰ διέλθω τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως μὲ ἀσκεπτὴ τὴν κεφαλὴν;

ΕΡΜΕΑ. Τί νὰ γείνη;

ΕΥΓΕΝ. Εἰξεύρω ἐγώ.

ΕΡΜΕΑ. Πηγαίνετε χωρὶς καπέλλον.

ΕΥΓΕΝ. Τίποτε! θὰ μείνω ἐδῶ.

ΒΑΛΕΡ. (ἔσωθεν) Θὰ τὸ ἴδωμεν, θὰ τὸ ἴδωμεν, ποῦ νὰ πάρῃ ὁ διάβολος.

ΕΡΜΕΑ. ὦ θεέ μου, ἰδοῦ, ὁ σύζυγός μου.

ΕΥΓΕΝ. Πολὺ καλὰ! ἄς ἔλθῃ ὁ κύριος Βαλέριος. Ἀνάγκη νὰ μοῦ εἶπῃ, ποῖος τοῦ ἔδωσε τὸ δικαίωμα νὰ πέρσῃ τὰ ξένα καπέλλα.

ΕΡΜΕΑ. ὦ! Θεέ μου! εἶμαι ἀπηλπισμένη. (ἐνόσω ἀμφότεροι περιφέρονται ἐν ἀγανακτήσει εἰς τὴν σκηνὴν, ῥίπτεται ἐξ ἐνός ἡμισκήνου ὡς νὰ ἔπευεν ἄνωθεν εἰς πῖλος τοῦ αὐτοῦ σχήματος μαῦρος, ὅστις ἢ πρέπει νὰ κτηπήσῃ τὴν Ἑρμελίνδα ἢ νὰ καταπέσῃ πλησίον της) Ἄ! Κύριε ἢ τύχη μᾶς ῥίπτει τὰ καπέλλατς. Ἰδοῦ ἓν καπέλλον.

ΕΥΓΕΝ. Ἐν καπέλλον μαῦρον... καὶ ἀπὸ ποῦ ἔβρεξε αὐτὸ τὸ ἐμπόρευμα.

ΕΡΜΕΑ. Πραγματικῶς ἔβρεξε, διότι ἦλθεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

ΕΥΓΕΝ. Ἄπὸ τὸν οὐρανόν ! τι λέγετε ;

ΕΡΜΕΑ. Μάλιστα ἐξ οὐρανοῦ. Ἐνόσω ἐγὼ περιεφερόμην, ἦλθεν ἄνωθεν εἰς συνάντησίν μου αὐτὸ τὸ μέγα δῶρον.

ΕΥΓΕΝ. Λοιπὸν ὁ οὐρανὸς βρέχει καπέλλα ;

ΕΡΜΕΑ. Πραγματικῶς· πάρετέ το λοιπὸν καὶ φύγετε.

ΕΥΓΕΝ. (παρατηρῶν ἄνωθεν) Παρατηρήσατε, κυρία, παρατηρήσατε ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Βίκτορος Ἐμμανουήλ, ἦτις διὰ γεφύρας διέρχεται ἄνω τοῦ κήπου σας, τὸν ἀνόητον ἐκείνον, τὸν ἄνευ καπέλλου, ἐκείνος ποῦ κάμνει σημεῖα πρὸς τὰ ἐδῶ . . . ποῖος εἰζεύρει ἂν τὸ καπέλλον τοῦτο δὲν εἶνε ἰδικόν του. Ὡς τὶ νόστιμος ποῦ εἶνε ὁ χάλας !

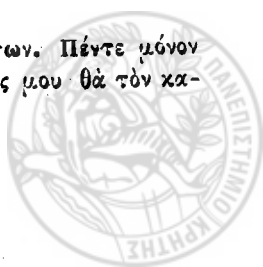
ΕΡΜΕΑ. Ἰδικόν του ἢ ὄχι φορέσατέ το καὶ φύγετε.

ΕΥΓΕΝ. Ἄναχωρῶ, κυρία διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, ἀλλ' ἐντὸς ἡμισείας ὥρας θὰ ἐπιστρέψω. ²(Θέτει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸν πῖλον του) Ὡς πόσος πλατύς εἶνε ! Ὑπομονή . . . λοιπὸν ἐντὸς ἡμισείας ὥρας . . . ἐπαναβλεπόμεθα κυρία. (φεύγει ἀπὸ τὰς κερκίδας).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΕΡΜΕΛΙΝΔΑ εἶτα ΒΑΛΕΡΙΟΣ.

ΕΡΜΕΑ. Ὡχ ! ἔφυγε τέλος πάντων. Πέντε μόνον λεπτὰ ἀκόμη ἂν ἐβραδύνε, ὁ σύζυγός μου θὰ τὸν κα-

τελάμβανε και τότε καλήν νύκτα δι' αὐτὸν και δι' ἐμέ. Μολονότι, διὰ νὰ εἴπωμεν τὴν ἀλήθειαν, αὐτὸς δὲν ἔρχεται. ἔδῶ διὰ κακὸν σκόπον, ἔρχεται ἀπλῶς νὰ ζητήσῃ τὴν χεῖρα τῆς ἀδελφῆς μου. Ἐπομένως εἶνε ἀξιόλογος νέος και δὲν πρέπει κανεὶς νὰ τὸν περιφρονήσῃ. Ὅπως δὴποτε ἐντὸς ἡμισείας ὥρας θὰ λάβῃ τὴν ἀπάντησιν, τὴν ὁποῖαν ζητεῖ.

ΒΑΛΕΡ. (ἐκ τῆς κλίμακος ἐν παραφόρῳ ὀργῇ)
Τώρα πλέον δὲν θὰ μοῦ διαφύγῃ!

ΕΡΜΕΑ. Ποῖος ;

ΒΑΛΕΡ. Τί πράγμα !

ΕΡΜΕΑ. Ἐλεγεσ ὅτι δὲν θὰ σοῦ διαφύγῃ. . .

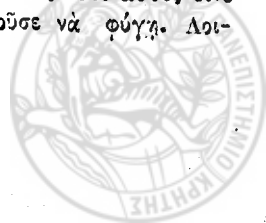
ΒΑΛΕΡ. Βέβαια δὲν μοῦ διαφεύγει πλέον. Ὅρκιζομαι εἰς τὸν Θεὸν ὅτι τώρα τὸν ἀρπάζω και τὸν στραγγαλίζω μὲ τὰς χεῖρας μου. . . Ἄ ! ποῦ νὰ τὸν καταβροχθίσουν τρεῖς ἵπποπόταμοι ! . . χωρὶς καπέλλον βέβαια δὲν εἴμποροῦσε νὰ φύγῃ θὰ καθίστατο περίγελως τῶν διαβατῶν.

ΕΡΜΕΑ. Ἀλλὰ τί λέγεις περὶ καπέλλου ; ποιὸς θὰ γίνῃ περίγελως ! ποιὸς εἶνε ἐκεῖνος ποῦ δὲν εἴμπορεῖ νὰ φύγῃ.

ΒΑΛ. Χοῦμ' δὲν τὸ εἰξεύρεις ; Ἄ ! γυνὴ ἄπιστος ! γυνὴ χωρὶς καρδίαν ! γυνὴ, χωρὶς . . . ἐκεῖνου ποῦ δὲν ἔχεις. Ὁ ἐραστής σου, ὁ ἵπποπότης σου* εἶπέ μοι ποῦ τὸν ἔκρυψες, ἢ μὰ τὸ ἀδράχτι τῆς προμάμμης μου σὲ τρώγω ζωντανήν.

ΕΡΜΕΑ. Εἶσαι ἀνθρωποφάγος λοιπόν ;

ΒΑΛΕΡ. Ἀνθρωποφάγος, τίγρις, καννιδάλος, ὅτι θέλεις ἀλλά . . . ὄχι, ὄχι, εἶμαι βέβαιος ὅτι αὐτὸς εἶνε ἔδῶ* χωρὶς καπέλλον δὲν εἴμποροῦσε νὰ φύγῃ. Λοι-

πόν εμπρός άπιστος γυνή, ποῦ τὸν ἔκρουψες ;

ΕΡΜΕΑ. Ἄκουσον, Βαλέριε· ἐὰν δὲν ἦσο σύζυγός μου θὰ σοῦ ἔδωκα τόσα βράσιματα, ὅσα ἐξήρχουν νὰ σὲ κάμουν νὰ σέβησαι τὴν σύζυγόν σου, ἐπειδὴ ὅμως ἡ ζηλοτυπία εἶναι θυγάτηρ τοῦ ἔρωτος σὲ συγχωρῶ.

ΒΑΛΕΡ. Σὺ νὰ συγχωρήσης ἐμέ ;

ΕΡΜΕΑ. Τί εἶναι αὐτὴ ἡ ἱστορία τῶν καπέλλων καὶ τῶν ἐραστῶν ; καὶ ποῖόν ἐγὼ ἔκρουψα ; Καὶ ἐπίστευσες τὴν σύζυγόν σου ἱκανὴν νὰ πράξῃ ὅλα αὐτά. Σοὶ δοκίζομαι ὅτι τίποτε ἐξ ὅλων τούτων δὲν εἶνε ἀληθές.

ΒΑΛΕΡ. Τίποτε, τίποτε! καὶ ἐκεῖνο τὸ ἄσπρον καπέλλον τὸ Christys london chapeau, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ καθίσματος, καὶ αὐτὸ ἀκόμη τίποτε ;

ΕΡΜΕΑ. (Ἀνεκαλύφθην! εἶναι τόσον ζηλότυπος, ὥστε δὲν θὰ δυνηθῶ ποτὲ νὰ εὔρω δίκαιον).

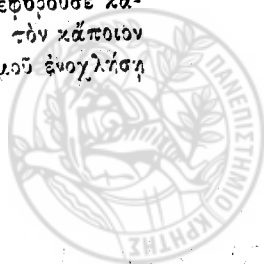
ΒΑΛΕΡ. Τώρα δὲν ἀποκρίνεσαι ; τώρα ἐμπερδεύθης καλὰ, ἂν θέλῃς νὰ ἀποφύγῃς τὴν ἐκδίκησίν μου, δεῖξέ μου τὸ μέρος, ὅπου τὸν ἔκρουψες. Σκέψου, ὅτι εἶμαι Ὁθέλλος, πρίγκις τῆς Βεγγάλης· εἶμαι ἡ θεία δίκη τῆς ζηλοτυπίας.

ΕΡΜΕΑ. Ἄλλὰ φίλε μου, πρέπει νὰ εἰξεύρῃς ὅτι . .

ΒΑΛΕΡ. Εἰξεύρω περισσότερα, ἀφ' ὅσα κατὰ τὸ συνήθες πρέπει νὰ γνωρίζουν οἱ σύζυγοι. Ποῦ εἶναι ;

ΕΡΜΕΑ. Ἀλλὰ ποῖόν ζητεῖς ; ποῖον θέλεις νὰ εὔρῃς ;

ΒΑΛΕΡ. Χοῦμ ! τώρα μοῦ καμνεὶ τὴν ἀθώαν. Ἐνα Christys london chapeau ἄσπρον δὲν εἶμπορεῖ νὰ εἰσέλθῃ ἐδῶ διὰ μαγείας· πρέπει νὰ τὸ ἐφοροῦσε κάποιος, καὶ ἐγὼ θέλω νὰ ἐξαφανίσω αὐτὸν τὸν κάποιον διότι ἤλθε νὰ μοῦ ταραξῇ τὸν ὕπνον, νὰ μοῦ ἐνοχλήσῃ

τὴν ἡσυχίαν καὶ νὰ μοῦ ἐξαπατήσῃ τὴν σύζυγον . . .

ΕΡΜΕΛ. Ἄλλ' ὄχι . . . μάιστα . . . τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτά . . . (Δὲν εἰςεύρω, τί διάβολον νὰ τοῦ εἶπω.)

ΒΑΛΕΡ. Ἄκουσον, Ἐρμελίνδα, αὐτὸς ὁ κάποιος, ὁ ἰδιοκτῆτης ἐνὸς ἄσπρου Christys london chapeau πρέπει νὰ εἶνε ἐδῶ, διότι χωρὶς καπέλλον δὲν εἴμποροῦσε νὰ φύγῃ . . . δεῖξέ μου λοιπὸν σὺ ἢ ἰδία ποῦ εἶνε μὴ περιμένῃς νὰ τὸν εὔρω ἐγὼ, διότι ἂν αὐτὸ συμβῇ, θὰ τὸν ἀρπάσω ἀπὸ τὸν λαίμῳ καὶ θὰ τὸν στραγγάλισω.

ΕΡΜΕΛ. Καλὰ ἐρεύνησον εἰς τὸν κῆπον, εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἂν εὔρῃς τὴν σκιὰν μόνον ἐνὸς ἀνδρὸς, φένευσόν με.

ΒΑΛΕΡ. (Μήπως ἔφυγεν χωρὶς καπέλλον;) Πηγαίνω νὰ ἴδω καὶ ἂν τὸν εὔρω . . . (κινεῖται γὰρ ἐξέλιθῃ καὶ μετανοεῖ).

ΕΡΜΕΛ. (Ὁ σύζυγός μου λοιπὸν ἦτο ὅστις ἐπῆρε τὸ καπέλλον ἀπ' ἐκεῖ . . . ὦ! ἰδοὺ ἐπιστρέφει . . .)

ΒΑΛΕΡ. (Α! ὁ φρεναπατήσας τὴν γυναῖκά μου δὲν εἶνε ἐδῶ· λοιπὸν ἀνεχώρησε χωρὶς καπέλλον· καλὰ . . . καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κόσμου ἂν ὑπάγῃ θὰ τὸν εὔρω. Ἐχω μίαν τρομερὰν ἀπόδειξιν καταμαρτυροῦσαν κατ' αὐτοῦ . . . ἓνα ἄσπρον chapeau Christys london) Πάει καλὰ κυρία. Ὁ ἐραστής σας ἔλαβε τὴν τόλμην ν' ἀναχωρήσῃ καὶ χωρὶς καπέλλον, ἀλλ' ἐγὼ θὰ τὸν εὔρω. Ὑγίαινε. (κινεῖται γὰρ φύγῃ).

ΕΡΜΕΛ. Κύριε δὲν θὰ παύσω τοῦ νὰ σᾶς λέγω ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς ἀπάτην καὶ ὅτι θὰ ἔλθῃ στιγμή καθ' ἣν θὰ σᾶς ἐξηγήσω ὅλα αὐτά.

ΒΑΛΕΡ. (Ὅποια ἰδέα· ὁ φίλος χωρὶς καπέλλον δὲν εἴμπορεῖ νὰ περιδιαβάσῃ . . . λοιπὸν ἐγὼ θὰ τὸν περι-

μένω κάτω από τὸν ἐξώστην μου· αὐτὸς θὰ ἱπανέ-
θῃ ἐγὼ βλέπων ἕνα ἄνθρωπον χωρὶς καπέλλον σοῦ
τὸν ἀρπάζω ἀμέσως· μάλιστα, ὅταν θὰ κάμω, ὁ τύχη
τῶν ἐξαπατωμένων συζύγων βοήθει με. (φροῦγει ἐξ
ἀριστερῶν).

ΣΚΗΝΗ Δ'.

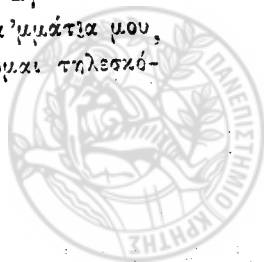
ΕΡΜΕΛΙΝΔΑ εἶτα **ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ**.

ΕΡΜΕΛ. Ὁ Θεὸς εἰξεύρει πῶς θὰ τελειώσῃ αὐτὴ
ἡ εὐλογημένη ὑπόθεσις καὶ νὰ φαντασθῇ κάνεις ὅτι
ὁ κύριος Εὐγένιος θὰ ἔλθῃ ἐδῶ διὰ τὴν ἀπάντησιν. μὰ
τὴν ἀλήθειαν ποτὲ δὲν εὐρέθην εἰς τοιαύτην ἀμνησ-
νίαν. . . Ἐὰν ἐπιστρέψῃ ταύτοχρόνως μὲ τὸν σύζυγόν
μου, εἶμαι ἠφανισμένη χωρὶς νὰ ἔπραξα κανὴν κακὸν
εἰς τὸν κόσμον.

ΦΡΕΙΔΕΡ. (Ἐκ τοῦ βάθους χωρὶς καπέλλον, ἐν
σπουδῇ καὶ φέρων μαρδῆλιον ἐπὶ κεφαλῆς.) Κυρία,
συγχωρήσατε τὴν ὀλίγον εὐγενῆ. . . τὴν ὀλίγον ἀβρό-
φρονα. . . τὴν ἄνευ τῶν κανόνων τῆς ἐθιμοταξίας εἰ-
σοδόν μου. . . ἀλλ' ὑπάρχουσι περιστάσεις, καθ' ἃς
ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκεται εἰς θέσιν ἀνάρμοστον καὶ δι'
αὐτὸ. . . θὰ μοὶ κάμητε τὴν χάριν νὰ μοῦ τὸ δώσητε;

ΕΡΜΕΛ. Νὰ σὰς δώσω. . . τί πράγμα;

ΦΡΕΙΔΕΡ. Δὲν ἀξίζει νὰ ἀρνηθῆτε. Ἐγὼ τὸ εἶδα
μὲ τὰ ῥυμᾶτια μου, καὶ ὅταν λέγω μὲτὰ ῥυμᾶτια μου,
λέγω πολὺ, διότι ἐγὼ δὲν μεταχειρίζομαι τηλεσκό-

πια, ἐμβῆκε ἐδῶ, κυρία. Τὸ εἶδον ἀπὸ τὴν ὁδὸν τοῦ Βίκτορος Ἐμμανουήλ.

ΕΡΜΕΛ. Ἄν καὶ δὲν ἠνέησα εἰς τί ἀποβλέπει ἡ οὐιλία σας, ὅμως δύνάμαι νὰ σᾶς βεβαιώσω, ὅτι ἐδῶ δὲν ἐμβῆκε κανεὶς.

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Πῶς! ἀφοῦ εἰσῆλθεν εἰς τὸν κῆπὸν σας.

ΕΡΜΕΛ. Ἄπορῶ, κύριε· ἐγὼ εἶμαι γυνὴ τιμία.

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Ἄλλὰ ποῖος ἔθεσε εἰς ἀμφιβολίαν τὴν τιμιότητά σας; Βέβαιον εἶναι νὰ ἦσθε τιμία, ὡς ἡ Λουκρητία ἢ Ῥωμαία, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει τὸ νὰ εἰσέλθῃ καὶ ἐξέλθῃ εἰς τὸν κῆπὸν σας, τόσῳ μᾶλλον; ἀφοῦ σᾶς λέγω, ὅτι τὸ εἶδα.

ΕΡΜΕΛ. Ἄλλὰ εὐρίσκεσθε εἰς πλάνην.

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Ὅχι, κυρία, δὲν εὐρίσκομαι εἰς πλάνην. Ἄ! ἐνόησα... κάποιος τὸ ἐφύλαξε... ὦ! μὴ ἐνοχλήσθε... πηγαίνω νὰ τὸ εὔρω μόνος μου. (Κιτεῖται νὰ φύγῃ.)

ΕΡΜΕΛ. Τί θὰ εὔρητε μόνος σας, κύριε;

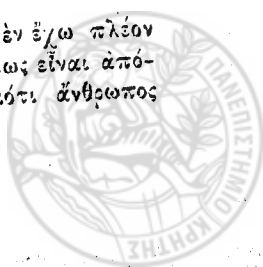
ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Τὸ καπέλλον μου.

ΕΡΜΕΛ. Τὸ καπέλλον σας;

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Μάλιστα, κυρία, ἐν μαῦρον καπέλλον, ὑψηλοῦ ἀναστήματος, ἠγορασμένον πρὸ πέντε λεπτῶν. Ἄχ! κυρία, βεβαιωθῆτε, ὅτι ἡ κακοτυχία μὲ παρακολουθεῖ. Ἐγὼ μένω εἰς Νεάπολιν, σπουδάζων τὴν Νομικὴν, διότι ὁ πατήρ μου συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ μὲ κάμῃ δικηγόρον. Ἐννοεῖτε καλῶς, ὅτι εἰς σπουδαστὴς τῆς Νομικῆς δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἔχῃ μεγάλα εἰσοδήματα εἰς τὸ θυλάκιόν του· ἡμῖν καταχρεωμένους μέχρι τῆς μύτης μου καὶ τὰ εἰσοδήματά μου δὲν ἐξήρκουν νὰ ἱκανοποιήσωσι τὸν ἀδερφάγον στόμαχον

τῶν δανειστῶν μου. Ἐπὶ ἐνέα μῆνας καὶ εἴκοσι ἐ-
νέα ἡμέρας δὲν ἠδυνάμην ν' ἀγοράσω ἐν καπέλλον,
εἰς τρόπον ὥστε ἐκεῖνο, ὅπερ ἔφερον εἶχε καταστή-
ἀποθήκη πομάδας, ἐλαίου, κηροῦ, κονιορτοῦ καὶ στιγ-
μάτων, ὁπόταν σήμερον τὸ πρῶτ' ἔφθασεν ἐν δῶρον
τοῦ πατρός μου διὰ τὴν ἑορτὴν μου. Τρέχω πάραυτα
εἰς τὸν πιλοποιόν, ἀγοράζω ἐν καπέλλον καὶ ἔρχομαι
νὰ περιπατήσω ἐν ἀνέσει καὶ ἡσυχίᾳ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ
Βίκτορος Ἐμμανουήλ. Ἐκεῖ ἐπάνω, ἰσχυρὰ ἀνέμου
πνοὴ μοῦ ἀφαιρεῖ ἐκ τῆς κεφαλῆς τὸ καπέλλον μου.
Ἐκτείνω τὰς χεῖρας διὰ νὰ τὸ συλλάβω, ἀλλὰ ποῦ ;
τὸ καπέλλον ἔτρεχε, ἐπέτα ! Τὸ ἔβλεπα ἐδῶ, ἐκεῖ,
νὰ τρέχη ἄνω κάτω πάντοτε, καὶ ἐσκεπτόμην νὰ
κρημνισθῶ κατόπιν αὐτοῦ, πρὸς σύλληψίν του. Ἄλλὰ
τὸ μέρος ἦτο πολὺ ὑψηλὰ. Τότε πλήρης ὀργῆς καὶ
ἀγανακτήσεως ἔστην καὶ ἐθεώρουν τὸ ἀνάγωγον κα-
πέλλον μου, τὸ ἄνευ τῆς θελήσεως τοῦ κυρίου του
δραπετεῦσαν, ἡσυχὰ ἡσυχὰ καταβαῖνον καὶ πίπτον
εἰς ἓνα κῆπον. Ἐγὼ εἶχα ἀπομείνει ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ὡς
ἐνεός, ὡς στήλη ἄλατος, χωρὶς νὰ δυνηθῶ νὰ ἐκφέρω
λέξιν. Τέλος πάντων ἐξεγείρομαι τῆς νόκτου μου
ἀπὸ τοὺς γέλωτας τῶν διαβαινόντων. Ἀναζητῶν δὲ
καὶ ἐρωτῶν εὐρίσκω τὸν κῆπον καὶ φθάνω τέλος ἐδῶ,
ἐνθα εἰσέδυσε τὸ ἀναιδέστατον καπέλλον μου. Ἐλ-
πίζω, ὅτι θέλετε μοὶ τὸ ἀποδώσει, διότι ἐπείγομαι
νὰ δεῖξω εἰς τοὺς ἀναιδεῖς ἐκείνους χλευαστὰς μου
τὴν καλὴν ἀνατροφήν.

ΕΡΜΕΛ. (Τώρα τί νὰ κάμω ; Ἐγὼ δὲν ἔχω πλέον
τὸ καπέλλον. Τί νὰ τοῦ δώσω ; Καὶ ὅμως εἶναι ἀπό-
λυτος ἀνάγκη νὰ τὸν διώξω ἀπ' ἐδῶ, διότι ἄνθρωπος

χωρίς καπέλλον θά διεγείρη δικαίως τὰς ὑποψίας τοῦ συζύγου μου).

ΦΡΕΙΔΕΡ. Λοιπὸν, δὲν καταδέχεσθε τοῦλάχιστον νὰ μᾶς ἀπαντήσητε ; . . . Κυρία, ἐγὼ εἶμαι ἥσυχος ὡς ἐν ἀρνάκι, ἀλλ' ὅταν μὲ ἐρεθίζωσιν, ὅταν μὲ ἐνοχλῶσιν, ὅταν μοὶ ἀναβιβάξωσι τὸ αἷμα εἰς τὴν κεφαλὴν, ὦ, τότε κάμνω πράγματα τρομερά. Σκεφθῆτε, ὅτι εἰς τοιαύτην περίστασιν θά ἦμην ἰκανὸς νὰ καταθραύσω πᾶν τὸ προστυχόν μου.

ΕΡΜΕΛ. Κύριε, ἐγὼ θά σᾶς ὀμιλήσω εὐλικρινῶς.

ΦΡΕΙΔΕΡ. Ἡ καλὴ ὥρα. (Βλέπω, ὅτι τὰ σπασίματα δὲν τῆς ἀρέσουν).

ΕΡΜΕΛ. Τὸ καπέλλον σας . . .

ΦΡΕΙΔΕΡ. Μάλιστα, τὸ καπέλλον μου.

ΕΡΜΕΛ. Ἐμβῆκεν ἐδῶ.

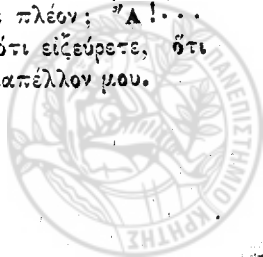
ΦΡΕΙΔΕΡ. Αὐτὸ τὸ εἴξευρα καὶ πρὶν ἢ μοὶ τὸ εἶπητε.

ΕΡΜΕΛ. Ἄλλ' ἐγὼ . . .

ΦΡΕΙΔΕΡ. Ἄλλ' ὑμεῖς, φυσικὰ τὸ ἐκρύψατε εἰς κἀνὲν μέρος τοῦ κήπου τούτου. Πηγαίνετε λοιπὸν νὰ τὸ ζητήσητε . . . ὦ ! ἐξάπντος θά ἀρπάσω κάμμιναν περιφνημον καταρρόην, ἰστάμενος ἡμίσειαν ὥραν ἀσκεπῆς τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ. Λοιπὸν, κυρία, τὸ καπέλλον μου ;

ΕΡΜΕΛ. Δὲν τὸ ἔχω πλέον.

ΦΡΕΙΔΕΡ. ὦ ! ποῦ νὰ καθήσουν εἰς τὸ κεφάλι μου οἱ ποινικαὶ κώδικες. Δὲν τὸ ἔχετε πλέον ; Ἄ ! . . . τὸ λέγετε διὰ νὰ ἀστευθῆτε, διότι εἰζεύρετε, ὅτι ἐγὼ . . . ἔλα, ἐμπρός, ὅτε μοὶ τὸ καπέλλον μου.

ΕΡΜΕΛ. Κύριε, δὲν σὰς εἶπα ἢ τὴν ἀλήθειαν; τὸ καπέλλον σας δὲν τὸ ἔχω πλέον.

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Ἄλλὰ τοῦτο εἶναι κακούργημα πρώτης τάξεως. Θὰ ὑπάγω εἰς τὸ δικαστήριον. Θὰ σὰς κινήσω ἀγωγὴν.

ΕΡΜΕΛ. Τὸ καπέλλον σας ἔφθασεν ἐδῶ εἰς στιγμήν, καθ' ἣν εὐρισκόμην εἰς τὴν μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαν κατάστασιν.

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Πῶς εἶπατε; Τὸ καπέλλον μου σὰς ἔφθασεν εἰς ἐνδιαφέρουσαν κατάστασιν!

ΕΡΜΕΛ. Αὐτὸ μὲ ἔσωσεν ἀπὸ μίαν σοβαρὰν πραγματικῶς ὑπόθεσιν. Τὸ ἐδώρησα, κύριε.

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Τὸ ἐδώρησατε; *ὦ! πού νὰ πάρῃ ὁ διάβολος ὅλα τὰ ἄρθρα τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Καὶ ἀπὸ πότε ἔγεινε συνήθεια νὰ χαρίζουν τὰ ζένα πράγματα;

ΕΡΜΕΛ. Συγχωρήσατέ με . . . εὐρισκόμην εἰς θέσιν, καθ' ἣν θὰ ἔδιδον τὴν ζωὴν μου διὰ νὰ ἔχω ἐν καπέλλον. Ἡ Θεία Πρόνοια μοὶ ἀπέστειλεν ἐν εἰς τὸν κῆπον, καὶ ὠφελήθη τῆς περιστάσεως . . .

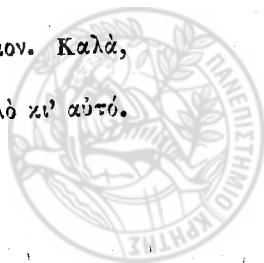
ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Ἡ Θεία Πρόνοια ἔπραξε μέγα ἀτόπημα.

ΕΡΜΕΛ. Ἐκ νέου, κύριε, συγχωρήσατέ μοι . . .

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Ἄλλὰ, κυρία, ἄς θυμώσωμεν μὲ ἡσυχίαν. Εἰμπορῶ ποτὲ νὰ φύγω χωρὶς καπέλλον; Εἰμπορῶ νὰ μείνω ἄλλους ἐννέα μῆνας καὶ εἴκοσι ἐννέα ἡμέρας χωρὶς νὰ ἔχω ἄλλο κάλυμμα ἐπὶ κεφαλῆς παρὰ τὰς τρίχας τοῦ μου ἔδωσεν ἡ φύσις;

ΕΡΜΕΛ. Ἐχετε καθ' ὅλοκληρίαν δίκαιον. Καλὰ, ἐγὼ θὰ σὰς δώσω ἐν τοῦ συζύγου μου.

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Ὑπομονή! παρὰ τίποτε, καλὸ κι' αὐτό.

Ἄλλ' ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἀγοράζω καπέλλα μὲ ἐλαστικά, νὰ τὰ δένω ὑπὸ τὴν σιαγόνα μου, διὰ νὰ μὴ ἔχη τὸ δικαίωμα ὁ ἄνεμος νὰ μοὶ τὰ ἀρπάξη.

ΕΡΜΕΑ. Πηγαίνω καὶ ἐπιστρέφω (πηγαίνει πρὸς ἀριστερά).

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Πιστεύω, ὅτι κάνεις εἰς τὸν κόσμον δὲν ἔπαθε παρόμοιον συμβάν. Φαίνεται ἀπίστευτον καὶ κινεῖ τὸν γέλωτα· ὁ ἄνεμος νὰ πάρῃ μαζὴ τοῦ ἐν καπέλλον. Ἄν ἦμην ἱστρολόγος θὰ ἐζήτησαν τὸ ὄροσκοπιον. Ἄλλ' εἶμαι νομικὸς καὶ προσθέτω ἐν ἄρθρον εἰς τὸν Νόμον. Μὰ τὸν Θεὸν ἡ ἰδέα αὐτὴ εἶναι ἀξία τοῦ Καθούρ. . . Ἡ Ἰταλία ἔχει ἀνάγκην χρημάτων, λοιπὸν ἄς ψηφίσῃ δασμὸν ἐπὶ τοῦ ἀνέμου. Νὰ παρουσιάσω τοιοῦτον νομοσχέδιον, θὰ μὲ προσαγορεύσωσιν εἰς ἀμοιβὴν Ἱπποτῆν τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου. . . ὦ! Θεέ μου! ποῦ ἔχω τὸν νοῦν μου! Ἡ ἀπώλεια τοῦ καπέλλου μ' ἔκαμε νὰ ἀπολέσω καὶ τὸ λογικόν. . . Εἶμαι. . . εἶμαι. . . ἐν. . . ὦ! βέβαια κάτι πρέπει νὰ ἦμαι.

ΕΡΜΕΑ. (Ἐξ ἀριστερῶν φέρουσα πῖλον πεπαιδαιωμένον). Ἰδοῦ, κύριε, ἐν καπέλλον τοῦ συζύγου μου. Φορέσατε αὐτὸ ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ κατοπιν τὰ διορθόνομεν.

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Μὰ τὴν ἐκληρότητα τῆς ψυχῆς ἐνός δικαστικοῦ κλητῆρος, μοὶ δίδετε αὐτὸ τὸ πανόραχαιὸν εἶδος τῶν καπέλλων εἰς ἀνταλλαγὴν ἐνός κυανοῦ, τὸ ὁποῖον ἠγόρασα πρὸ ἐνός τετάρτου τῆς ὥρας. Ἄ! κυρία! τώρα γίνομαι μανιώδης, τρομερὸς, φρικαλέος! Αὐτὴ τὴ ἀγρεῖον σκευὴ δὲν τὸ θέλω, δὲν ἔχω τί νὰ

τὸ κάμω. Θέλω τὸ ἰδικόν μου, μ' ἐννοεῖτε, τὸ ἰδικόν μου.

ΕΡΜΕΛ. Ἀλλὰ τοῦτο

ΦΡΕΙΔΕΡ. Τοῦτο, ἰδοὺ τί τὸ κάμνω (τὸ πετᾶ ἐκ τῆς κιγκλίδος πρὸς ἀριστερά). Πήγαινε εἰς τ' ἀνάθεμα κατηραμένον ὑπόλοιπον καπέλλου.

ΒΑΔΕΡ. (Ἔσωθεν). Ἀλλ' αὐτὸς δὲν εἶναι τρόπος νὰ πετᾶ τις τὰ καπέλλα εἰς τὰ πρόσωπα τῶν διαβατῶν.

ΦΡΕΙΔΕΡ. (Παρατηρῶν πρὸς τὸ μέρος, ἐξ οὗ ἡ φωνή). Δότε μοι τὸ ἰδικόν μου, καὶ δὲν πετᾶ πλέον. Θέλω τὸ ἰδικόν μου.

ΒΑΔΕΡ. (Ἔσωθεν). Ἄ! εἴσθε σεῖς ὅπου ἐχάσατε τὸ καπέλλον; περιμείνατέ με καὶ ἔρχομαι εἰς ἐντάμωσίν σας.

ΕΡΜΕΛ. (Ἀλλ' αὐτὴ εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ συζύγου μου). Γρήγορα, κύριε, κρυφθεῖτε, φύγετε! ἔρχεται ὁ σύζυγός μου.

ΦΡΕΙΔΕΡ. Νὰ φύγω; Πᾶ! Πᾶ! παραδεχθεῖτέ με ὡς κορμὸν δένδρου. Δὲν κινουμαι ἀπ' ἐδῶ, ἀν δὲν λάβω τὸ καπέλλον μου.

ΕΡΜΕΛ. Ἄχ! δι' εὐσπλαγγνίαν πρὸς ὑμᾶς, δι' ἔλεος πρὸς ἐμὲ, κρυφθεῖτε!

ΦΡΕΙΔΕΡ. (Καθήμενος) Μάλιστα. Ἰδοὺ κρύπτομαι.

ΕΡΜΕΛ. Θεέ μου! Πῶς θὰ ἐξέλθω τῆς ἀνωμαλίας αὐτῆς.

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΒΑΛΕΡΙΟΣ και οί ἀνωτέρω.

ΒΑΛΕΡ. (*Ἐκ τῶν κίρκλιδων*). Ἄ! τέλος πάντων σέ εὐρίσκω κακούργε! δολοφόνε! προδότη!

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. (Μέ ποῖον τὰ ἔχει αὐτός ὁ κύριος;)

ΒΑΛΕΡ. Καί οὔτε ἀποκρίνεσαι, αἱ; θέλεις ἴσως νά τὸ ἀρνηθῆς;

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Νά ἀρνηθῶ τί; Ἐγὼ ἦλθον ἐδῶ διὰ νά ζητήσω τὸ καπέλλον μου. Δέν τὸ ἀρνοῦμαι ποσῶς.

ΒΑΛΕΡ. Καλά! κάλλιστα. Αὐτὸ εἶναι ἴσα, ἴσα, ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἤθελα καὶ ἐγὼ νά εἰζεύρω.

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Τώρα λοιπόν, ὅτε τὸ ἐμάθετε, θὰ μοι κάμψτε τὴν χάριν νά μοι τὸ δώσητε, διότι δέν δύναμαι νά μεταβῶ εἰς τὴν οἰκίαν μου, εἰς αὐτὴν τὴν κατὰστασιν;

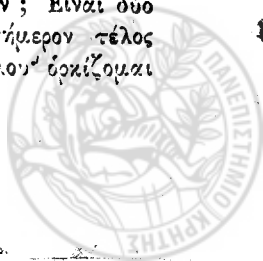
ΒΑΛΕΡ. Ἦθελες, τὸ καπέλλον σου;

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Ἄν τὸ ἤθελα; τὸ θέλω, μ' ἐννοεῖτε, τὸ θέλω.

ΒΑΛΕΡ. Ὡς τὸ ἔχης, μ' ἐννοεῖς, θὰ τὸ ἔχης; ἀλλὰ πρῶτον, ἀπατεῶν, εἰπέ μοι, μέ ποῖον θάρρος κατώρθωσες νά εἰσδύσης εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἐπὶ σκοπῶ νά ἐξαπατήσης τὴν σύζυγόν μου;

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Ἐγώ;

ΒΑΛΕΡ. Πῶς ἠδυνήθης νά λάβῃς τὴν τόλμην νά μοῦ διαταράξῃς τὴν οἰκιακὴν μου εἰρήνην; Εἶναι δύο μῆνες, ἀπ' ὅτου σέ κατασκοπεύω, καὶ σήμερον τέλος πάντων σέ συνέλαβον ἕνεκα τοῦ καπέλλου ὃ κίζομαι

δὲ εἰς τὸν Κορνήλιον Ἰάκκιτον, ὅτι δὲν θὰ ἐξέλθῃς ζωντανὸς ἀπ' ἐδῶ μέσα.

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. ὦ! μὰ τὴν δικαστικὴν τήβεννον! ἀνάθεμά με ἂν καταλαμβάνω τί εἶδους ὑπόθεσις εἶναι αὐτή. Ἐγὼ εἶμαι ἀπατεῶν! ἐγὼ ἔρχομαι ἀπὸ δύο μηνῶν εἰς αὐτὴν ἐδῶ τὴν οἰκίαν. Θὰ ἐπίστε, φαίνεται, φίλε μου.

ΒΑΛΕΡ. Ἄ! μὲ ἐξυβρίζεις!... πλὴν δὲν πειράζει... ἐγὼ θέλω νὰ φερθῶ ὡς εὐγενὴς ἄνθρωπος (ἐκβάλλει τοῦ κόλπου του δύο πιστόλια). Αὐτὰ ἐδῶ εἶναι δύο πιστόλια. Θὰ κτυπηθῶμεν. Ἐκλέξατε.

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Ἀλλὰ, κύριέ μου, ἔχετε λάθος· ἐγὼ εἶμαι δικηγόρος καὶ ὄχι πυροβολιστής!

ΕΡΜΕΛ. Σκεφθῆτε. Βαλέριε, ὅτι εὐρίσκεσθε εἰς πλάνην. Ὁ κύριος οὗτος δὲν ἐνέχεται εἰς τὴν.....

ΒΑΛΕΡ. Βέβαια, βέβαια. ὑπερασπίσου τον. Ἐπιβάρυνε τὴν θέσιν του μὲ τὰς δικαιολογήσεις ποῦ τοῦ ψαρεύεις.

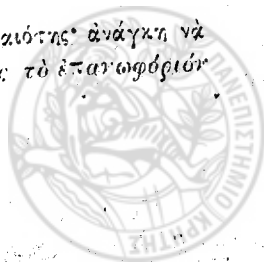
ΕΡΜΕΛ. Ἀλλ' αὐτός.....

ΒΑΛΕΡ. Ἀλλ' αὐτός εἶναι ἓνας κακοῦργος καὶ σὺ μία φλύαρος. Ἄ; καί, ἀρκεῖ εἶναι περιττοὶ οἱ λόγοι. Θαῤῥος! τὰ πιστόλια εἶναι ἔτοιμα. Ἐκλέξατε.

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. (ὦ! αἶμα κοχλάζον τῶν πυροβολιστῶν! εἶδε κάνεις παρόμοιον πράγμα. Ἐρχομαι νὰ λάβω τὸ καπέλλον μου, καὶ ἀπ' αὐτοῦ θὰ εὐκοινομήσω μίαν σφαῖραν εἰς τὸν στόμαχόν μου).

ΒΑΛΕΡ. Ὁ γρήγορα, ἢ μὰ τὸν Θεὸν σοῦ τραβῶ καὶ τὰς δύο σφαῖρας εἰς τὸ στήθος.

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. (Ἐδῶ ἀπαιτεῖται γενναιότης· ἀνάγκη νὰ ἀγριεύσωμεν), (Κοιμηθῶν σοβαρῶς τὸ ἐπανοφθρίον

του και λαμβάνων θέσει). Μάλιστα, κύριε, θά κτυπηθώ. Ἐμπρός. Θά σέ κατακερμάτισω. Σκεφθῆτε ὁμως πρῶτον, ὅτι ἐγὼ δὲν εἰζεύρω τίποτε ἐξ ὧσων μου ἐψάλλετε. Ἐγὼ ἦλθον ἀπλῶς και μόνον νά ζητήσω τὸ καπέλλον μου, τὸ ὁποῖον ὁ ἀνεμος ἔσυρεν ἕως ἐδῶ.

ΒΑΛΕΡ. Φιλαρῖαι! ἀνοησαί! ψεύδη! Ἐμπρός. Ἰδοὺ τὸ πιστόλι σας... προσέξατε... ἐν... δύο...

ΕΜΕΑΡ. Σταθῆτε, δι' ὄνομα Θεοῦ! τί θά κάμητε! Βαλέριε, θέλεις νά κτυπηθῆς... ἀλλὰ δι' ἔλεος, σκέψου.

ΒΑΛΕΡ. Δὲν ἔχω τί νά σκεφθῶ (πυροβολεῖ κατὰ τοῦ Φρειδερίκου, ὅστις ἴσταται πλησίον τῶν κιγκλιδῶν).

ΕΡΜΕΑ. Ἄγ!

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ και οἱ ἀνωτέρω.

ΕΥΓΕΝ. (Ὅστις ἐμβαίνει ἐκ τῶν κιγκλιδῶν καθ' ἣν στιγμήν γίνεται ὁ πυροβολισμός. Κινεῖ τὴν κεφαλὴν, ὡς νὰ ἠσθάνθη δῆθεν, ὅτι ἡ σφαῖρα διεπέρασε τὸν πῆλόν του). Τί σημαίνει ὁ πυροβολισμός οὗτος;

ΦΡΕΙΔΕΡ. (Ἰδὼν τὸν Εὐγένιον). Ἄ! ἰδοὺ τὸ καπέλλον μου (τὸ ἀφαιρεῖ ἐν βίῃ ἐκ τῆς κεφαλῆς του). ὦ φυσικὸν και συνταγματικὸν δίκαιον! ὦ ποινικοὶ κώδικες! και πολιτικὴ δικονομία! Ἐδῶ ἔγεινε μία τρύπα.

ΕΥΓΕΝ. Ἐκ τῆς ἐκπυροσκοπήσεως τοῦ πιστολίου.

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Ἄγ! ἦτο πεπρωμένον! ὅτι κάτι ἔπρεπε νὰ μοῦ τρυπήσουν. Ἐτρυπήθην, κύριοι, αὐτὸ εἶναι κακούργημα, προβλεπόμενον καὶ τιμωρούμενον...

ΒΑΛΕΡ. Πῶς! αὐτὸ εἶναι τὸ καπέλλον σας;

ΦΡΕΙΑΔΕΡ. Μάλιστα, ὀθέλλε! μάλιστα τίγρις! Νὰ ἦσαι ἀναθεματισμένος καὶ σὺ καὶ ἡ ζηλοτυπία σου. Μοῦ ἐτρυπήσες ἐν καπέλλον, τὸ ὁποῖον ἠγόρασα πρὸ ἡμισίας ὥρας, καὶ διατί; δι' ὑπόθεσιν, τὴν ὁποίαν οὔτε εἶχον κἂν ὄνειρευθῆ. Τώρα πρέπει νὰ διατρέξω ἐνέα μῆνας καὶ εἴκοσι ἐνέα ἡμέρας μὲ μίαν τρούπαν εἰς τὸ καπέλλον.

ΒΑΛΕΡ. Ἐγὼ δὲν ἐννοῶ ἀπὸ ἀναθέματα. Αὐτὸ τὸ ἄσπρον Charpau Christys London τίνας εἶναι;

ΕΥΓΕΝ. Ἴδιόν μου.

ΒΑΛΕΡ. Λοιπὸν εἴσθε σεῖς, ὅστις ἠθέλατε νὰ ἐξαπατήσετε τὴν σύζυγόν μου; Ἄ! τέλος πάντων σᾶς ἐπέτυχα εἰς τὰς χεῖράς μου (λαμβάνει τὰ πιστόλια). Ἐκλέξατε.

ΕΥΓΕΝ. Ἀλλὰ λησμονεῖτε, ὅτι τὸ ἐν εἶναι ἄδειον.

ΒΑΛΕΡ. Ἐστῶ, θὰ κτυπηθῶμεν μὲ ἄδεια πιστόλια.

ΕΡΜΕΛ. Τί διάβολον λέγει; Ἄφες με νὰ ὀμιλήσω. Βαλέριε. Κύριε Εὐγένιε, ὀφείλω νὰ σᾶς δώσω μίαν ἀπάντησιν.

ΕΥΓΕΝ. Τὴν ὁποίαν, κυρία, περιμένω ἀνυπομόνως.

ΦΡΕΙΔΕΡ. Πτώχόν μου καπέλλον. Νά σοῦ κάμουν μίαν τόσο μεγάλην τρύπαν.

ΕΡΜΕΛ. Μοί ἐξητήσατε τὴν χεῖρα τῆς ἀδελφῆς μου Λουίζης. Λοιπὸν σὰς τὴν παραχωρῶ.

ΕΥΓΕΝ. ὦ! εὐχαριστῶ, κυρία, εὐχαριστῶ.

ΒΛΑΕΡ. Πῶς! δι' αὐτὸ ἔρχεσθε καὶ ἐπισκέπτεσθε τὴν σύζυγόν μου;

ΕΥΓΕΝ. Οὔτε περισσότερο, οὔτε ὀλιγώτερον.

ΒΛΑΕΡ. Οὐ! τότε εἶμαι ἐν ζῶον!

ΦΡΕΙΔΕΡ. Τώρα τὸ ἐκαταλάβετε;

ΒΛΑΕΡ. Ἄφες νὰ σὲ ἐναγκαλισθῶ· νὰ θέσω ἐν φίλημα ἐπὶ τοῦ δικηγορικοῦ προσώπου σου. Ἄφες νὰ σὲ εὐλογήσω. Τρέχω ἀμέσως νὰ σοὶ φέρω, ὡς ἀστραπή, τὸ Chapeau Christys London καὶ τὸ μπαστοῦνί σου (εἰσέρχεται ἀριστερῶ καὶ ἐπιστρέφει).

ΦΡΕΙΔΕΡ. Ἄχ! τίς εἶδε παρόμοιον δυστύχημα! ὦ! τρισάθλια καπέλλα μου! ὁποῖον ὀλέθριον πεπρωμένον σὰς ἀκολουθεῖ. Τί ὠραίαν ἐντύπωσιν τοῦ θὰ κάμω. Δικηγόρος μὲ μίαν τρύπαν εἰς τὸ καπέλλον.

ΒΛΑΕΡ. (ἐπιστρέφει φέρων τὸν πῖλον καὶ τὴν ράβδον). Ἴδου τὸ ἄσπρον Chapeau Christys London καὶ τὸ μπαστοῦνί σου. Καὶ λοιπὸν πότε θὰ νυμφεθῆς τὴν γυναικαδέλφον μου;

ΕΥΓΕΝ. Ὅσον τὸ δυνατόν, ταχύτερον. Ἐν τούτοις τὸ καπέλλον τοῦτο χαρίζω πρὸς τὸν κύριον, τοῦ ὁποίου τὸ τρυπηθὲν καπέλλον, ριθὲν ἐξ οὐρανοῦ εἰς τὸν κῆπον μὲ ἐλύτρωσεν ἐκ σπουδαίας περιπλοκῆς.

ΦΡΕΙΔΕΡ. Εὐγε! εὐγε! τῆ ἀληθείᾳ! Τὸ καπέλλον τοῦ θὰ ἦναι σεβαστὴ ἀνάμνησις δι' ἐμέ. Θὰ τὸ διατηρήσω εἰς τὸ μουσεῖόν μου, γράφων κάτωθεν αὐτοῦ!

«Τὸ ἄσπρον τοῦτο Chapeau Christys London μ' ἔ-
καμε νὰ διέλθω πανηγυρικὰς στιγμὰς». Ὅπως δ' ἴποτε
δὲν βλάπτει, τόσῳ μᾶλλον, καθόσον (δεικνύων τὴν
'Ermelinda) μιὰ ὑπόληψις διακυβευομένη ἰκανό-
ποιήθη διὰ μιᾶς τρύπας τοῦ καπέλλου μου.

ΤΕΛΟΣ.

Βίτα
μαρμα Βίτα
Αίμα

